

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U z 2015. (...) – j.t. ze zm.) odmówił M. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 14 kwietnia 2016 r., stwierdzające u wnioskodawcy trwałą i całkowitą niezdolności do pracy nie pozostającą jednak w związku z chorobą zawodową (decyzja – k. 29 plik V akt ZUS).

Od powyższej decyzji M. S. odwołał się w dniu 7 czerwca 2016 r. wskazując, że jest ona dla niego krzywdząca i wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (odwołanie k. 2).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 lipca 2016 r. wniósł o jego oddalenie wywodząc, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. S. urodził się w dniu (...), z zawodu jest spawaczem. Wnioskodawca w latach 1975 – 1995 był zatrudniony w Zakładach (...) w Ł. na stanowisku spawacza i robotnika gospodarczego (okoliczność bezsporna).

Od dnia 1 marca 2000 roku wnioskodawcy przyznano prawo do emerytury (decyzja ZUS z 27 III 2000 roku k.57 akt ZUS).

Od 1 marca 2015 roku, z uwagi na ukończenie 75 roku życia, odwołujący otrzymuje także dodatek pielęgnacyjny (decyzja ZUS z 24 III 2015 roku k.105 akt ZUS).

Decyzją nr (...) z dnia 1 marca 2007 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ł. stwierdził u wnioskodawcy chorobę zawodową w postaci pylicy azbestowej płuc (decyzja z 1 III 2007 r. – k. 5 plik V akt ZUS).

Dnia 14 marca 2007 roku ubezpieczony złożył pierwszy wniosek o przyznanie prawa do renty w związku z chorobą zawodową (wniosek k. 1-4 akt ZUS).

Decyzją z dnia 24 lipca 2007 roku, zmieniającej decyzję z dnia 22 maja 2007 roku odmówiono wnioskodawcy prawa do tej renty z uwagi na to, że nie był on niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja k.21 akt ZUS).

W dniu 24 listopada 2015 r. wnioskodawca złożył ponowny wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (wniosek – k. 1-4 plik V akt ZUS).

Ubezpieczony skierowany został na badanie do lekarza orzecznika, który stwierdził, iż cierpi on na pylicę azbestową płuc bez upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc, chorobę niedokrwienną serca I kl. (...), przebył zawał ściany dolno-bocznej serca. Cierpi też na nadciśnienie tętnicze – kontrolowane, cykrzycę typu 2 insulinoniezależną, żylaki kończyn dolnych. W związku z tą ostatnią chorobą przebył operację żyłaków lewej kończyny dolnej. Lekarz uznał, że stwierdzone dolegliwości je powodują niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (opinia i orzeczenie lekarza orzecznika z 12 I 2016 roku k.12 akt ZUS – dokumentacji medycznej i k.11 akt ZUS).

Po rozpoznaniu sprzeciwu wnioskodawcy oraz na skutek zgłoszenia zarzutu wadliwości komisja lekarska, orzeczeniem z dnia 14 kwietnia 2016 roku, stwierdziła, że ubezpieczony jest trwale, całkowicie niezdolny do pracy, daty powstania tej niezdolności nie da się ustalić, a całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z chorobą zawodową (orzeczenie komisji lekarskiej k.25 akt ZUS).

U M. S. rozpoznano pylicę azbestową płuc, bez istotnego upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc i bez progresji w badaniach radiologicznych od 2007 r., a także przewlekłe zapalenie oskrzeli z obserwacją w kierunku astmy oskrzelowej. Powyższe schorzenie w obecnym stopniu zaawansowania nie narusza sprawności organizmu wnioskodawcy w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową (pisemna opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu pulmonologii - dr n. med. A. M. - k. 24-25).

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oddalił wniosek M. S. o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność stanu jego zdrowia, a to z tego względu, iż w sprawie dotyczącej oceny rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego jedynymi dowodami mogącymi stanowić podstawę dla ustaleń faktycznych mogą być wyłącznie dokumenty składające się na dokumentację medyczną oraz opinie biegłych sądowych posiadających niezbędną wiedzę specjalistyczną z zakresu gałęzi medycyny odpowiadającej rodzajowi schorzeń występujących u ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, odwołanie M. S. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015 poz. 1242 – j.t. ze zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 powołanej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 poz. 887 – j. t. z późn. zm.), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Podobnie rzecz ma się w przypadku ustalenia niezdolności do pracy (art. 58 powołanej ustawy).

Zgodnie z treścią przepisu art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, natomiast jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem 5. lat, niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż lat 5 (art. 13 ust. 2 i 3 ustawy).

Podnieść należy, że poziom posiadanych kwalifikacji, wyznacza zakres pracy, do której można odnosić ocenę zdolności do pracy w rozumieniu art. 12 i 13 ustawy. Inaczej mówiąc, ochrona ubezpieczeniowa służy temu kto utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, choćby w stopniu częściowej niezdolności do pracy. Należy zatem, przy ocenie częściowej niezdolności do pracy, odnosić się do poziomu posiadanych kwalifikacji, przy czym w każdym przypadku należy zważyć posiadane wykształcenie oraz charakter dotychczasowego zatrudnienia ubezpieczonego i okres tego zatrudnienia. Nie sposób bowiem dokonać oceny posiadanych kwalifikacji, odnosząc się w sposób alternatywny z jednej strony do posiadanego wykształcenia, a z drugiej, do zatrudnienia wykonywanego przez ubezpieczonego. Aktualny jest również pogląd o konieczności ujmowania łącznie aspektu medycznego i ekonomicznego niezdolności do pracy (wyrok Sądu Najwyższego z 10.06.1999 r., 11 UKN 675/98, OSNAPiUS 2000 nr 16, poz. 624).

Rozstrzygając sprawę Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego, jego kompletną dokumentację medyczną oraz wydaną w sprawie opinię pisemną biegłego sądowego z

zakresu pulmonologii, a zatem biegłego, którego specjalizacja odpowiada rodzajowi schorzeń występujących u ubezpieczonego. Biegły ten zapoznał się z przedłożoną dokumentacją lekarską z przebiegu leczenia ubezpieczonego i na podstawie tej dokumentacji oraz badania bezpośredniego, opisał stan jego zdrowia. Opinia pisemna biegłego jest jasna i obiektywna, opisuje stan zdrowia M. S. oraz sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym jej przedmiot. Biegły pulmonolog ustalił, że występująca u wnioskodawcy pylica azbestową płuc nie powoduje istotnego upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc, nie wykazuje progresji w stosunku do stanu jego zdrowia ustalonego w 2007 r. oraz w obecnym stopniu zaawansowania nie narusza sprawności organizmu wnioskodawcy w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał w pełni wartość dowodową opinii biegłego sądowego z zakresu pulmonologii wydanej w przedmiotowej sprawie oraz podzielił, jako przekonujące, wnioski wypływające z jej treści. Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że żadna ze stron nie kwestionowała powyższych opinii. Wnioskodawca prawidłowo pouczony nie zgłosił żadnych uwag do przedmiotowej opinii, ani też dodatkowych wniosków dowodowych.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd uznał, że zebrany materiał dowodowy jest wystarczający do oceny zdolności do pracy ubezpieczonego i tym samym do wydania rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu ustalenia dokonane w toku postępowania nie uzasadniają zmiany zaskarżonej decyzji i nie stanowią podstawy do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powstałej wskutek choroby zawodowej. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową w postaci pylicy płuc. Wynika to w sposób jednoznaczny z treści wydanej w toku postępowania opinii biegłego sądowego pulmonologa, tj. biegłego o specjalizacji lekarskiej odpowiadającej charakterowi schorzeń występujących u M. S., który jednoznacznie stwierdził, że występująca u wnioskodawcy pylica azbestową płuc w obecnym stopniu zaawansowania nie narusza sprawności organizmu wnioskodawcy w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową.

Ubezpieczony nie przedstawił argumentów wystarczających do podważenia powołanej w sprawie opinii biegłego. Opinia biegłego może być oceniona przez Sąd i podważona dowodem z innej opinii. Ubezpieczony, jak każda strona w procesie, w myśl art. 6 kc, winna dowodzić swoich racji a nie tylko przedstawiać poglądy.

Wobec wyżej wskazanych opinii biegłego lekarza Sąd nie znalazł okoliczności uzasadniających zmianę zaskarżonej decyzji ZUS i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie M. S. uznając je za niezasadne.

Z/ Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

/RP zm./